

A száz éves béke

2. oldal

Határtalan megbecsüléssel

3. oldal

Hajdúk és székelyek

4. oldal

Az emlékezés kapuja

6. oldal

TRIANON 100

Kedves Hajdúnánásiak!

Száz évvel ezelőtt ezen a napon körülbelül 16 óra 30 perckor írták alá a hazánk szét-darabolásáról szóló békediktátumot Párizs közelében a Nagy-Trianon kastélyban.

Erre emlékezünk ezen a napon mi hajdú emberek is. A Hajdúságról és az itt élőkről sokszor mondják, hogy egyedi környezet és sajátos mentalitás jellemzi.

Valószínűleg, mert mi hajdúk abból a paraszt polgári közösségből származunk, amely már több mint 400 éve mai értelemben is demokratikus társadalmi viszonyok között él.

Ezt tükrözi a fiatal újságíró Ady Endre 1906-os írása, amelyben azt írja Budapesten az Országház előtt tüntető hajdúkról, hogy ha abból a materiából, amelyet a hajdúk képviselnek, lenne még egy kicsi, akkor biztosan lenne magyar feltámadás.

Bocskairól szólva hozzátesszi: „Ő igazán nagy elődje, az igazán európai nagy magyaroknak”

Vajon mi alapján írta ezt Ady? Valószínűleg azt a nemzetért érzett felelősséget látta az akkori hajdúknak, amelyet ma is éreznünk kell, ha a nemzetért cselekszünk.

1920-ban az országba betörő oláhok követelték, hogy a magyar területeket egészen a Tisza vonaláig csatolják Romániához.

A román katonai vezetés Hajdúnánást gyakorlatilag Romániához csatolta, a helyi lakosoknak pedig kétnyelvű "Személyazonossági lapot" állítottak ki.

Furcsa ma belegondolni, hogy ha ez így marad, gyerekeink román óvodákban, iskolákban, román állampolgárként élnék mindennapjaikat. Ebből is kitűnik, néha

csupán a szerencsén múlhatott egyes városok, települések, családok sorsa. Hiszen 100 évvel ezelőtt ugyanúgy, mint ma is volt a magyar politikai szereplőknek egy olyan csoportja, akik a magyar érdekekkel ellentétben országromboló viselkedésükkel lehetővé tették, hogy hazánk sorsáról mások döntsének.

A száz évvel ezelőtt aláírt békediktátum szétverte a történelmi Magyarországot.

Ma is ugyanolyan fájdalmas ez, mint akkor volt, a magyarság gyásznapi lett június 4-e. Az idén ezen a napon egy korszak lezárul.

Hiszem, hogy a most induló újabb száz évnek a magyarság nyertese lehet. Meggyőződésem, hogy nyertesei lehetünk, ha képesek vagyunk tenni e szent ügyért és nemzeti érdekek mentén tudunk gondolkodni és cselekedni.

Ez a nap ugyanis a Nemzeti Összetartozásunk Napja is. Ekkor kifejezhetjük, hogy a határon túlra szakadt magyarok testvéreink, velük örökre összetartozunk. Minket hajdúkat erre kötelez Bocskai István végrendelete:

„...Jó lelkiesmérettel meghagyom s irom, szeretettel intvén mind az Erdély és Magyar Országi Híveinket az egymás között való szép egységre. Atyafiúi szeretetre az Erdélyiekért, hogy Magyar Országtól, ha más fejedelemség alatt lesznek is, el ne szakadjanak. A Magyar Országiakat, hogy az Erdélyieket töllök el ne tartszassák, tartsák ő atyokfainak, és ő véreknek, tagoknak...”

Üdvözléssel:

Szólláth Tibor
Hajdúnánás polgármestere

Trianon100

A koronavírus veszélyhelyzet miatt helyszíni rendezvény tartására nincs lehetőség ezért Hajdúnánás Város Önkormányzata virtuális megemlékezést tart a trianoni békediktátum aláírásának 100. évfordulójára, a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából.

A MEGEMLEKEZÉS KERETÉBEN:

- A Trianoni emlékműnél nem szervezett keretek közt, egyénileg elhelyezhetik a megemlékezés virágait 2020. június 4-én, 8.00 - 18.00 között.
- A békediktátum aláírása időpontjában, 16.32-kor megszólalnak a város harangjai 100 másodpercig. Kérjük, ez alatt az idő alatt néma főhajrással emlékezzünk hazánk szét-darabolására!
- A Hajdúnánási Televízióban 2020. június 4-én 19.00 órától a megemlékezéshez kapcsolódó ünnepi összeállítás kerül bemutatásra.
- Kérjük, hogy 2020. június 4-én 20.30-kor gyűjtsünk egy gyertyát és tegyük ki az ablakba emlékezve Trianon 100. évfordulójára.

A száz éves béke

Nemzeti tragédiánk centenáriuma

ELHUNYTAK ŐK ÉL SZELLEMEK APÁRÓL FIRA SZ

Hős Emlékmű

A trianoni béke századik évfordulója közeleg. Kimondani és belegondolni is szédítő. Az idő kerekai forognak tovább, nem állítják meg sem egyéni, sem nemzeti sors-tragédiák, s ami a XX. század elején még elképzelhetetlen volt, mára már szomorú valóság, életünk nyugtalanító, de megszokott része lett. A ma élők születésekor a súlyos döntés már megszületett, legfeljebb a régiek fájalmára emlékezhetnek az idősebbek.

Nehéz belegondolni, hogy hazánk nem egy kisállam, hanem nagy és büszke ország, Európa egyik legnagyobb birodalmának teljes jogú, államalkotó része volt. Az Osztrák-Magyar Monarchia ugyanis hatalmi centrumnak, Európa meghatározó tényezőjének számított. A közös minisztériumokat pedig magyar miniszterek is vezették. A külügyet gróf Andrássy Gyula (1871-1879), Szláv József (1881), gróf Kálnoky Gusztáv (1881-1895), gróf Burián István (1915-1916 és 1918) és ifj. gróf Andrássy Gyula (1918).

A pénzügyet pedig Lónyay Menyhért (1870-1871), gróf Andrássy Gyula (1871-1872 és 1876), Szláv József (1880-1882), Kállay Béni (1882-1903), gróf Burián István (1903-1912 és 1916-1918), valamint Szalay László (1918). Az első világháború azonban mindent megváltoztatott, s hiába ellenzte gróf Tisza István a hadüzenetet, a sarajevói merénylettel olyan lendületet vettek az események, amiket már nem lehetett megfékezni.

A „Nagy Háború” irányába mutató folyamatok jóval korábban kezdődtek. Az európai szövetségi rendszerek kialakulása, az 1879-es kettős szövetség a Német Birodalom és a Monarchia között, majd az 1882-es hármas szövetség az Olasz Királysággal már a dualizmus időszakában kijelölte hazánk helyét az európai hadszíntéren. A világhódító terveket szövögető Német Birodalom már csak az alkalomra várt és ez a Ferenc Ferdinánd főherceg halálával végződő 1914. június 28-i sarajevói merénylettel el is érkezett. Hazánk egy világháborúban találta magát.

A kezdeti lelkesedés és a győzelembe vett rendíthetetlen hit aztán alábbhagyott. Kiderült, hogy ez nem villámháború, hanem egy hosszú és rengeteg áldozatot követelő küzdelem lesz. A „Nagy Háború” évei alatt számos győztes csatát vívtunk és sok honvéd bizonyította hősiességét és kitartását. 1914-ben a limanovai csata, 1915-ben az Uzsoi-szoros védelme és a gorlicei áttörés, 1916-ban Bukarest elfoglalása, 1917-ben pedig a caporettoi áttörés, mind-mind dicsőséget szereztek a magyar katonának. Az 1918. júniusi második piavei csata azonban döntőnek bizonyult és a háborús vereség elkerülhetetlenné vált.

A Monarchia felbomlott, népei öntudatra ébredtek és a felerősödő nacionalizmus mohó területi követelésekben nyilvánult meg. Mindez összekapcsolódott a győztes hatalmak bosszúvágyával, s megszületett az a versailles-i békerendszer, amelynek a trianoni béke is a részét képezte. A békediktátum következtében hazánk területének kétharmadát elvesztette. Erdély, a Partium, Kárpátalja, a Felvidék, a Délvidék és még nyugaton Burgenland is idegen államok birtokába került. A több mint 282 ezer km² területből 93 ezer km², a több mint 20 milliós lakosságból alig több mint 7 millió maradt. Nemzeti tragédiánk nemcsak egyes tartományok elvesztését jelentette, hanem egy ország feldarabolását, egy nép szétszakítását.

Az 1914 nyarán kirobbanó első világháború Hajdúnánáson is mindent megváltoztatott. Ez a város is meghozta a maga áldozatait a haza védelmében, hiszen a

nagyjából 17 ezer főt számláló hajdúváros teljes lakosságának 17,6 %-a, több mint 3 ezer ember teljesített közvetlen frontszolgálatot ezekben az években. A hajdúnánásiak többsége, akárcsak a Debrecenből és Hajdú vármegyéből bevonulók nagyrésze a híres 39. gyalogezredben szolgált. A 39-esek a József Ágost főherceg parancsnoksága alatt álló VII. hadtest kötelékében kezdetben a Balkánon, 1914 augusztusától pedig az olasz fronton harcoltak. Innen 1915 májusában vonultak át Karintiába, majd 1915 júliusától a Dobberdó-fennsík védelmét látták el az isonzói csaták végtelen sorában.

Hajdúnánásnak kiemelkedő hőse is volt, Daróczy Ambrus zászlós személyében, aki 1916. március 13-án, az 5. isonzói csatában mindössze 80 társával indított kézigránatos támadást és foglalt vissza egy teljes védelmi szakaszt. Az 1917. szeptember 24-én hősi halált halt hajdúnánási katona a legnagyobb magyar hősök egyike.

Kivette a részét a háborús helytállásból azonban a hátsószág is. 1916 augusztusában–szeptemberében Hajdúnánásra érkeztek a háború elől menekülő székelyek is, akiket a város testvérként fogadott. Több mint 3200 katolikus székely, főként gyerekek, nők és öregek kaptak menedéket a városban.

A civil lakosságra ezen kívül a háború végén még proletárdiktatúra és román megszállás is várt. Az őszirózsás forradalmat követően Brassay Károly lett a város vezetője, aki Károlyi Mihály feltétlen hívének számított. Ezt követően, a Ta-

nácsköztársaság kezdetén, 1919. március 23-án alakult meg Hajdúnánáson a Munkás-, Katona- és Földművestanács, ami mindössze egy hónapig irányította a várost. 1919. április 23-án ugyanis, azon a napon, amikor Constantin Dumitrescu román tábornok 7. hadosztálya megszállta Debrecen, a proletárdiktatúra helyi vezetői elhagyták Hajdúnánást. Nem kívánták megvárni a román csapatok megérkezését, amire 1919. április 28-án került sor. Hivatalosan azzal a céllal érkezett a román hadsereg, hogy felszámolja a Tanácsköztársaságot, valódi szándéka azonban az egész Tiszántúl megszerzése volt. A román katonai közigazgatás bevezetését követően megkezdődtek a letartóztatások, bevezették a cenzúrát és a kijárási tilalmat, valamint katonai irányítás alá került a vasút és a posta. Minden összeköttetés megszakadt Budapesttel. A román csapatok végül a nemzetközi nyomásnak engedve, 1920. március 12-én vonultak ki Hajdúnánásról, egy nappal később, mint Debrecenből. A szintén megszállás alatt tartott Nagyváradot viszont megtartották.

A „Nagy Háborúban” elesett hajdúnánásiak emlékét ma is őrzi a város. Az első emlékhely még a háború alatt létrejött, hiszen a helybeliek a harcerekre hazaszállított halottjaikat külön temetőben helyezték végső nyugalomra, amely később a „Hősök Temetője” elnevezést kapta. A másik két emlékhelyet a két világháború közötti időszakban hozta létre a város. A ma is látható „Hős Emlékművet”, amelyen 624 hősi halott neve szerepel, Kalotay Kreipel Ottó szobrászművész készítette és 1926. október 16-án avatták fel. Az 1934. május utolsó vasárnapján átadott „Hősök Ligetében”, viszont már 642 emlékfát állítottak fel az áldozatok tiszteletére.

Az első világháború hatalmas áldozatokkal járt és óriási veszteséget okozott. Hosszú időre behatárolta az ország lehetőségeit és kijelölte Magyarország külpolitikai orientációját, ami a német szövetséghez és a második világháborús szerepvállaláshoz vezetett. Meghatározta hazánk egész XX. századi történelmét és hatását még most is érezzük. Trianon tragédiája egy egész nemzet tragédiája, ami összetartozó közösségeket szakított szét és tett idegen államok alattvalóivá. A legnagyobb árat az első világháborúért mi fizettük, pedig mi akartuk a legkevésbé.

A trianoni béke égbekiáltó igazságtalansága ma is fájó, azonban a nemzet újraegyesítésének a folyamata megkezdődött. A száz évvel ezelőtt, a párizsi Nagy-Trianon kastélyban ejtett sebek begyógyuláshoz azonban a határon túl élő magyarok nemzeti jogainak elismerése és megmaradásának biztosítása is szükséges.

Dr. Csizsár Imre
történész

Daróczy Ambrus zászlós, a 39. gyalogezred hőse

TESTVÉRTELEPÜLÉSEINK ÜZENETEI

Trianon árnyékában száz esztendeje

Nyakó József Érmihályfalva polgármestere

A trianoni döntés nemzetünknek nehezedő, nyomasztó súlyát kétségkívül az elcsatolt területek magyarjai érzik és sínylik meg leginkább, saját bőrükön tapasztalva nap, mint nap ennek a drámaian bosszúálló történelmi döntésnek az igazságtalanságát.

A kisebbségi sorba kényszerített magyarok, a többség szorításában, vezetőik által,

száz éve keresik igazukat és azokat a politikai partnereket, akikkel szót értve minden joguk gyakorlására lehetőség nyílik. Nem nyugodhatunk és nem is nyugszunk bele, hogy legyőzöttként, aránytalan szigorral büntetett nemzetként éljünk szülőföldünkön, a Kárpát-medencében.

Száz év távlatából már látjuk, meggyőztek bennünket arról, hogy csak magunkra számíthatunk gondjaink megoldásában.

Mi Erdély, Partium és szűkebb hazánk az Érmellék elszánt magyarjai történelmi küldetésnek tekintjük az itthon maradáshoz. Ha mi is engednénk a jobblét csábításának, kiürülne az az ősi magyar létezés és méltatlan népek kezébe kerülne, aminek elkobzása, súlyos megtorlasként, száz éve elkezdődött. Főleg a szörvényben láthatjuk, hogy a szebb időköt megélt valaha takaros portáinkat manapság felveti a gyom és a ház előtt sem szorgos gazdák pipálnak tétlenül.

Mi, több mint kettőszáz romániai magyar közigazgatási egység (nálunk ez sokkal több települést jelent) RMDSZ-es polgármestere tudjuk, hogy az elvándorlás folyamata megállítható, még ha nem is fordítható vissza. A román törvényhozásba küldött képviselőinkkel együtt azon

munkálkodunk nap mint nap, hogy a ránk bízott települések lakói a lehető legjobb körülmények között éljenek, és szülőföldjük ölelésében maradjanak.

A Magyar Kormány nemzetpolitikájának köszönhetően egyre több támogatást kapunk, közös célunk eléréséhez. A szülőföldön maradás és érvényesülést szolgálja az a számtalan testvér települési, és ezen belüli, több százazres nagyságrendű emberi kapcsolat határon inneni és anyaországi magyar között.

A külföldi magyar nyelvű oktatás, civil szervezetek és egyházaink anyagi támogatása, valamint a magyar állampolgárság odaítélése, így együtt, jelentősen hozzájárul a Trianon okozta sebek gyógyításához. A honosítás időszerűségének és fontosságának egyik ékes bizonyítéka az, amikor a kérelmező Csaba, Attila, Szabolcs névre keresztelt fiaink csak tördelik, pedig szívesen beszélnek folyékonyan anyanyelvüket. Egy jól képzett apja földjén dolgozó és gazdagodó nemzedék meg fogja találni az érvényesülés útját, így nem kényszerül majd elhagyni fészket „könnyhullatás nélkül”.

A diktátum utáni százegyedik esztendőben és az azt követőkben is, a magyar-

ság felelős vezetőinek, határon innen és túl, továbbra is egységes nemzetben kell gondolkodniuk, ha népünk megmaradásáról, felemelkedéséről van szó.

Az egység, az összetartozás fontosságát nem lehet elégszer hangsúlyozni, mivel számtalan példa mutatja a történelem során, hogy a széthúzás miként tett sebezhetővé nemzeteket.

Életbevágóan fontos volna, hogy főleg az elcsatolt területek magyar közösségeinek egységére irányuló bomlasztási kísérletet, egy „bölcsök tanácsa” csírájában elfojtsa.

Nem rohanhatunk vesztünkbe, amikor talpraesett vezetőinknek köszönhetően, kirajzolódik az az út, amelyen haladva, Európa győztes nemzetei közé emelkedhetünk mi magyarok, mindannyian.

Akkor is emlékezünk majd, de nem siratjuk, gyászoljuk így Trianont, mert elégtételt kapunk sérelmeinkért, veszteségeinkért. Legalább is részben.

Nyakó József
Érmihályfalva polgármestere

Határtalan megbecsüléssel, együtt

A Csíkszereda által adományozott székelykapu

„Meghagyom s írom, szeretettel intvén, mind az erdélyi és magyarországi híveinket, az egymás között való szép egyezésre. Atyafiúi szeretetre az erdélyieket, hogy Magyarországtól, ha más fejedelemség alatt léznek is, el ne szakadjanak. A magyarországiakat, hogy az erdélyieket tőlük el ne taszítsák, tartsák öatyjoknak, fiainak és ő véreknek, tagoknak” – áll Bocskai István néhai fejedelmének a kassai országgyűlésen közzétett felterjesztésében. Ezek a gondolatok a végrendeletében is megjelennek. És ezekből a gondolatokból idézett 2018-ban Hajdúnánáson, a Székely Menekül-

tek Emléknapiján a nemzeti összetartozás rendíthetetlen híve, Csíkszereda barátja, a csodálatos hajdúsági város polgármestere, Szólláth Tibor.

Bocskai intelmén – sajnos – ma sem léphetünk túl. A testvéri köteléket az azóta eltelt bő négy száz év alatt számtalanszor akarták gyengíteni, elszakítani. A Habsburg és az Oszmán Birodalom között morzsolódott a Magyar Királyság, Erdély pedig hozzá képest is még inkább a nagyhatalmak játékszerévé vált. De egyvalami közös: a legnagyobb csapást Magyarországnak és Erdélynek is Trianon hozta el.

Éppen száz évvel ezelőtt. Természetes, hogy fáj nekünk ez a diktátum, és talán CSAK nekünk természetes, hogy mégis itt vagyunk. Magyarországon, Erdélyben, Hajdúnánáson, Csíkszeredában. Nagyon sokszor testben, de állandóan lélekben.

Városaink között ez a testvériség a legnehezebb időszakban mutatkozott meg: amikor nekünk, székelyeknek menekülnünk kellett, és Önök, hajdúságiak befogadtak bennünket. Ahogy polgármestereink, Ráduly Róbert Kálmán fogalmazott 2016-ban Hajdúnánáson: ez volt „közös történelmünk legnagyobb katarzisa”.

És a következő évtől, 2017-től új alapokra helyeztük a kapcsolatunkat: előbb Hajdúnánáson, az akkor felavatott székely kapunál, egy héttel később pedig az ezeréves határon, a Litzmann-kúpon testvérvárosi szerződéssel szentesítettük az őszinte szándékot: közös utakon akarunk járni. És bár Csíkszeredának – egyelőre – Hajdúnánás a „legfiatalabb” testvérvárosa,

Testvérvárosi kapcsolat aláírása

ez a kapcsolat mégis egyike a legmélyebb, leggyümölcsözőbb partnerségeknek.

Számos tapasztalatcserén vagyunk túl, nagyon sok jó példát ismerhettünk meg. Személyes és családi barátságok kötöttek, színvonalas kulturális programokba nyertünk kölcsönös betekintést, de gazdasági téren is érezhetőek már az együttműködés csírái.

A következő esztendőök hálás feladata a kapcsolat további elmélyítése. A legkézenfekvőbb együttműködési terület nyilvánvalóan a turizmusban rejlik. Hajdúnánás joggal büszke a termálvizére, Csíkszereda pedig a borvizeire. A természeti adottságaink egyedülállóak, a bennük rejlő turisztikai lehetőségek kiaknázásában pedig kölcsönösen segíthetünk egymásnak. Hiszünk benne, hogy az idegenforgalomban

érdekelt vállalkozóink – és nem csak – megtalálják azokat a közös pontokat, amelyekre termékeny gazdasági együttműködések alapozhatnak.

A mindenkori legnehezebb feladat azonban a hajdú-székely, a magyar testvéri szeretet erősítése, az összetartozás élményének folyamatos megélés. A nemzeti összetartozás évében, a nemzeti összetartozás napján üzenjük Csíkszeredából: rendületlenül hallgatunk Bocskaira és sosem szakadunk el tőletek!

Füleki Zoltán,
Csíkszereda alpolgármestere

Hajdúk és székelyek

Hajdú huszár és székely határőr az 1848-49-es szabadságharc idején

Két társadalmi csoport, melyek különleges szint alkotnak a magyar történelem palettáján. Két harchoz szokott katonanemzet, akiknek múltja egybeforrt a magyar haza védelmével.

A szkíták maradékai, a székelyek, akik az ország gyepűőrzőiként ezredéven át ellátták a határőrizetet, egészen a nyugati végekig. Népviseletté vált mindennapi öltözetük ma is erről a katonamúltról beszél. A sujtásos székely harisnya ugyanis egykoron az egyenruha része volt. Menynyire tisztelheti, szeretheti ez a nép eme ősi foglalkozását, ha az annak emlékét őrző ruhadarabjait ünnepnapjain ma is magára ölti. Az 1916. évi nagy menekülésében pedig, még ide, a hajdúk földjére is magával hozta. Azaz hogy magán viselte, mert akkoron még hétköznapi öltözköcs is ez volt.

A mi hajdú társadalmunk ekkor már polgárosultabb arcot mutatott. Leginkább paraszti öltözetet viselt, ám mégis megőrzött valamit Bocskai fejedelem korából. Mégpedig legősibb harci szerszámát, a táblás fokost, amely ott díszelgett minden valamire való legény kezében, de az idős férfitársadalom is szívesen használta görbebot helyett. Mert egy hajdú, még ha öreg volt is, apjától örökölt fokosára támaszkodott. No meg aztán jó volt az a kóbor ebek ellen is. A legények,

akik a nagy háborúba is magukkal vették, nem sokkal korábban még egymás fején próbálták ki a város piacterén egy-egy heves szóváltás közepette. Igencsak szokatlan fegyverneme lett aztán ez a bizonyos táblás fokos Európa hadszíntereinek. Közelharcban a hajdúk kezén emlékezetes táncot járt, lyukat ütve a kor nagyszerű találmányán, a rohamsisakon, meg az alatta lévő koponyán is.

Nem véletlen hát, hogy a székely és a hajdú legények alkották a király legértékesebb katonáit. Nem csupán az ősi erények, hanem a nemesi szellem is harctérre vonult általuk, hiszen mindkét társadalom fiai lelkükben őrizték még a büszke nemesi kiváltságot. A székelység „ősi soron” viselte nemesi származását, melyet székekbe, azaz öngazgatási egységekbe szerveződve gyakorolt. Kollektív alapokon álló székely nemesi kiváltság volt ez, melyet katonáskodásukért cserébe viselhetek. A hajdúk színrelépésének idején már fél évezredes öngazgatási hagyománnyal rendelkeztek. Nem véletlen hát, hogy Bocskai István fejedelem éppen a székely nemesi társadalom mintájára alkotta meg a hajdú kiváltságot. Lényegében ugyanazokat az előjogokat biztosította a szabadságharcában derekasan helytálló katonáinak, amilyenekkel a székelyek rendelkeztek. Mindkét nemesi

társadalom sajátos, amolyan katonanépre szabott volt. Amikor pedig a 20. század első nagy öldöklésének idején harctérre szólította őket a királyi parancs, a hajdúk véreben is ott pezsgett még az egykoron katonai érdemekkel szerzett nemesi erény. Hogy minderről meggyőződjunk, elég rátekinteni Hősi Emlékműünk fiatal harcosának alakjára.

Hasonlóvá formálta tehát ebben a tekintetben is a történelem ezt a két társadalmat. Találkozásuk éppen ezért nem csupán a harctereken, hanem a „béke harcmezéjén” is sorsszerű volt. Amikor 1916 őszén megérkeztek Hajdúnánásra a székely menekülteket szállító első szerelvények, a helyi társadalom magához ölelte a hazátlaná vált testvéreit: a katolikus székelyt a zömmel református hajdú. Megosztotta vele hajlékát és kenyérét. Pedig az utóbbiból már neki sem igen volt, hiszen a rekvirálások elvittek szinte mindent. De maradt még valami, ami nem kellett a harcterekre. Ez pedig a szeretet, a befogadó szeretet volt.

Janus Pannóniustól is tudjuk, hogy a „földrajzi táj, a környezet formál bennünket.” A székely írónak, Nyíró Józsefnek pedig elhihetjük – akinek hamvaitól is fél az utódállam –, hogy „a székely nép története ember és táj története is.” A székelység a Hargita és a Keleti Kárpátok

ölelésében, a Babba Mária óvó karjai között mindig peremhelyzetben élt. Ha ellenség támadt a magyar nemzetre, rendre ők ontották először a vérüket. Hazájuk Trianonig a keleti határ szélén volt, ma pedig egy másik ország közepén. Állandó vészhelyzetben és készenlétben. E tekintetben nincs változás.

A Magyarok Mőzése a hajdúk hazáját az Alföld és az ország közepe táján jelölte ki. Századokon át az ellenség nyugatról, a nemesi kiváltságjogok tiprói felől érkeztek. Itt is helyt kellett hát állni, s ha a haza úgy kívánta, nyeregbe szállni. És ha a helyzet úgy hozta, mint 1849-ben, Nagy Sándor városhadnagy vezetésével még századnyi lovas hajdú is útra kelt a székelyek megvédésére.

És egy töről valóok vallásuk iránti hűségük, küzdelmeik tekintetében is. Amikor a székelyeket János Zsigmond seregei 1567-ben a Hargita hágóján karddal kívánták unitárius vallásra téríteni, fegyverrel a kézben védték meg katolikus hitüket. A hajdúk pedig, akik szintén „gyermekkoruktól fogva szablyával ették kenyerüket”, Bocskai seregében ezzel a szablyával védték a hazát és református hitüket is. És még sorolhatnánk a párhuzamokat...

Büszkeséggel tölt el, hogy a Teremtő akaratából feltárhattam ennek a két, nemesi múltjára oly büszke nép, a hajdú és székely társadalom 20. századi közös történelmi múltját. („Szállást adtunk hűséges magyar véreinknek.” Székely menekültek Hajdúnánáson, 1916-1918.) Amikor e könyv írásán dolgoztam, meggyőződésemmé vált, hogy általa megteremtődik Csíkszereda és Hajdúnánás testvér települési kapcsolata is. Azóta az idő tényleg testvéri kapcsolattá érlelte a több mint száz esztendővel ezelőtti sorsszerű találkozást. 2017. szeptember 10-én Csíkszereda és Hajdúnánás polgármestere aláírta a testvér települési kapcsolatról szóló dokumentumot. Az alapokat ehhez száz évvel ezelőtt rakták le akkori eleink, mi csupán a pecsétet ütöttük rá.

Magam mindig éreztem, hogy van egy láthatatlan kapocs, ami összeköti ezt a két népcsoportot. Nos, ez a láthatatlan lelki kapocs a harcos katonai múltban keresendő tehát. Ez edzette ugyanis nemesi társadalomná mindkettőt. Ennek emlékét, és a száznegy esztendővel ezelőtti egybeszővődött szálakat a szocializmus idején igyekeztek kitörölni az emlékezetből. Sikerral. Olyannyira, hogy mindkét nép emlékezetében és lelkében újjá kellett építeni ezt a közös történelmi múltat és az egykori szeretet kapcsolat emlékét.

És ez sikerült is.

Trianon sokkja a magyar irodalomban

A trianoni békediktátum a magyar kultúra fejlődésében is fordulópontot jelentett, ugyanis nemcsak a történelmi Magyarország, hanem a magyar irodalom is darabjaira szakadt. A területi veszteségekkel párhuzamosan a kulturális károk is hatalmasak voltak. Olyan jelentős magyar szellemi központok kerültek idegen fennhatóság alá, mint Pozsony, Kassa, Kolozsvár, Nagyvárad, Szabadka. Az igazságtalan döntés után kialakult trauma - politikai rendszertől függően - változó formában, de mindmáig jelen van a magyar irodalomban.

Az 1920-as évek magyar irodalmának szinte minden képviselőjét sokkolta Trianon. A magyarság nemcsak területi, gazdasági és hatalmi pozíciókat veszített el a trianoni döntések következtében, hanem súlyos lelki sérüléseket is elszenvedett. Ezekről a lelki sérülésekről hozott hírt az irodalom, költeményekben, elbeszélésekben, személyes vallomásokban.

Különösen tragikus és fájó volt ez azoknak az alkotóknak, akik Erdély, Felvidék, Délvidék szülőttei, kötődésük e tájakhoz eloldhatatlan. Juhász Gyula 1920-as A békekötésre című költeményében így emlékezik: „Magyar Tiborc, világ árvája, pórja! Nézz sírva és kacagva a nagyokra, / Kik becsstelen kötéllel hámba fognak, / Hogy tested, lelked add el a pokolnak!”

Juhász Gyula

József Attila

De a szocializmus ikonikus költőjeként emlegetett József Attila is erős hangnemet üt meg az 1922-ben keletkezett Nem, nem, soha című versében. „Szép kincses

Kolozsvár, Mátyás büszkesége, / nem lehet, nem, soha! Oláhország éke! Nem teremhet Bánát a rácnak kenyeret / Magyar szél fog fújni a Kárpátok felett!”

Ez a verse – több másikkal együtt - természetesen rendre kimaradt a költő 1945 és 1990 közt megjelent köteteiből. Hasonló módon évtizedekig nem ismerhetjük Juhász Gyula mára már közismertté vált Trianon c. versét.

Áprily Lajos A legyőzöttek strófája c. négysorosában foglalta össze a trianoni traumát: „Múltunk gonosz volt, életünk pogány / Rabsors ma sorsunk s mégsem átkozom: / Jó, hogy nem ütem győztes-lakomán / S hogy egy legázolt néphez tartozom”.

A fájdalommal vegyes gyógyulási folyamathoz, a kibeszéléshez, a feldolgozásához nem volt elég az a közel 20 esztendő, ami eltelt a két világháború között, és 1947-ben újra bekövetkezett a második „Trianon”, maradt minden ugyanúgy. Azzal a lényeges különbséggel, hogy 1945 után tilos volt minderről beszélni. Szobák hűvös, sötét mélyére húzódott vissza mindaz, ami segíthetett volna tovább gyógyulni a trianoni sokkból.

Babits Mihály 1938. karácsonyán Gondolatok az ólomgömb alatt címmel a következőket írja: „Rájövök, hogy nem is tudok pontosan visszaemlékezni a csonka ország formájára, holott milyen tévedhetetlenül látom magam előtt ma is a régi, nagy Magyarországot [...] Magyarország áll előtttem megint, de nem a csonka, hanem az igazi, a történelmi Magyarország, a kerek, ép vonal, amely gyermekkorom óta belém idegződött... Szinte szerelmes voltam ebbe a vonalba, ez volt az én első szerelmem... S amint elképzelem ezt a gyönyörű, élő testet, első szerelmemet, megint elfog a kínzókamrák hangulata.

Babits Mihály

A személyes veszteség mindenkinél fájdalommal szötte át a verseket, elbeszéléseket, visszaemlékezéseket. Juhász Gyula szinte egy ciklust szentelt a szívének oly kedves, elcsatolt ősi városoknak. „A kö-rösmenti Párizs régi fényel / Felém nagyog az emlék rőt ködén, / Egy ifjúság reménye és regényel / Ott álmodik a szőlőhegy tövén. (Nagyvárad).

A koronázó várost, Pozsonyt szintén megénekelte: „Ha alkonyatkor ballagtál a ködében, / Mely lágy fátylával a Dunára hullt, / A zsongó zajban és a méla csöndben / Fáradt szívedbe muzsikált a mult... Hol most új bánat árval a ligetben / S a márványszép királynő téli estben / Magyarjaira vár a Duna mellett. (Pozsony)

A szigeti hőst, Zrínyit idézi Csáktornya c. versében: „Ma már düledék vára lön Szigetnek! Egész hazánk s a késő énekesnek! Bús lelke sírva járja az avart / És néma daccal, fojtott fájdalommal / Idézi őt, aki porba rogyva / Vérével írta: Ne bánts a magyart!”

Tóth Árpád hasonló fájdalommal siratja szülővárosát Arad c. művében: „Egyetlenegy utcáját ismerem, / De ott, emlékszem, arany a homok, / S egy udvarát meg házát, istenem - De kis szobái mind-mind templomok. / [...] Ó, Sarló-utca ötvenegy: regék! Kacsalában forgó királyi vár, / Emlékeim lágy fészket rakni még! / Ut vályogodból egy csipetnyi sár? / Bús lelkem árva fecske lelke lett, Kettős hazájú...!”

Kosztolányi Dezső az 1920-ban keletkezett Rapszódia c. versében így kesereg: „Nincs, ahova hazatérjek, / ténfergek, mint a kísértet éjszaka. / Süt a napfény, mégse látnak, / a magyar a nagyvilágnak árvája. / Megy az élet, jó az élet, / egek vagyunk és cselédek, bolondok. / Jajgatok, de nincs, ki hallja.”

A magyar irodalmi életben Trianon után vált általános meggyőződés, hogy a nemzet több mint a politikai együtvé tartozás, tágasabb, mint a földrajzi és állami határok: van egy szellemi-lelki dimenziója, amelyben a történelemnek, a hagyománynak, a kultúrának és a lelki közösségnek van elsődleges szerepe. Ezt az eszmét jeleníti meg Babits Mihály Hazám c. nagy művében, amikor így ír: „Szállj ki, lelkem, keresd meg hazámat! Oly hazáról álmodtam én hajdan, mely nem ismer se kardot, se vámot, s mint maga a lélek, oszthatatlan. Álmodj, lelkem, álmodjad hazámat, mely nem szorul fegyverre, se vértre, mert nem holt rög, hanem élő lélek. Galamb álom! s rókák rágtak érte; oda-féltő kapzsi szenvedélyek. Az én álomom sohse legyen róka! Az én tanyám' magassága védje! Lelkem madár, tág egek lakója, noha mindig visszajár fészkébe”

Az újrakezdés, az újra gondolás jegyében született a nagy erdélyi polihisztor, Kós Károly 1921-ben keletkezett Kiáltó szó Erdély, Bánság, Körösvidék és Máramaros magyarságához! röpirata.

„Valahol aláírtak valamit, valahol megalkudtak valamit, valahol elosztottak valamit; valahol egy nyitott ajtót becsaptak, hogy legyen az zárva örökre.

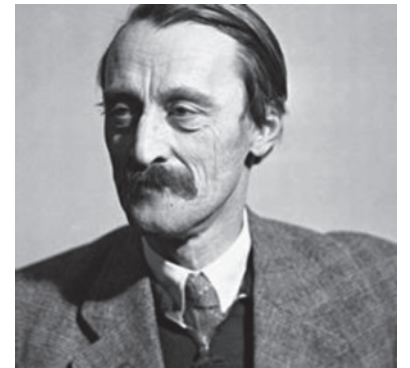
Ahová a magunk erejével, ezer esztendő munkájával kapaszkodtunk, és minden lépcsőfokot a magunk izmaival és eszével vágtunk a magunk vérével öntözött iradatlan sziklába: onnan dobtak le minket. Tudjuk: miért. De tudom: talpra kell állanunk mégis. De tudom: újra kell kezdenünk az izzad-ságos, nehéz munkát.

... Dolgoznunk kell, ha élni akarunk, és akarunk élni, tehát dolgozni fogunk... Napnyugat felé pedig ne nézzünk többé! Attól csak nehéz a szívünk, és fáj a szemünk. Attól csak a könnyünk csordul ki már. Vigyázzunk! A könny drága, és – ne lássa azt senki idegen, ami nekünk fáj.

Építenünk kell! Fogunk hát építeni új, erős várakat a régi Istennek. Az Egynek, az Igazságosnak, az Erős Istennek. Aki ideküldött titkos Ázsiából egykoron minket, és akit mi idehoztunk magunkkal. Aki oltalmazott mind ez ideig, és akit mi is megvédelmeztünk – magunknak.

... Elindulunk új utakon, de magunkkal visszük a nagy temetés emlékét, és egy szilánkot egy keresztre feszített ország keresztjéből.

Velünk, Erdély magyarságával minden időben számolnia kell annak, aki szuverenitását reánk kiterjesztette. ... Kiáltom a jelszót: építenünk kell, szervezkedjünk át a munkára.”

Kós Károly

Napjaink magyar írói, költői közül is sokakat megérint Trianon. A hajdúnánási kötődésű Oláh András így ír egyik versében: „kövekben lakunk! – gyüttmentként holt lelkek közt – / csendjükből kiköszönnek az itt porladók! úgy mentek el, hogy itt maradtak: / újra kibordja őket az anyaföld – / este nehezen alszom el / Hunyadi kőszarkofájának támaszkodva / hallgat bennem konokul az idegen! / miközben megírhatatlanul alszik tovább / a falakba épített Parkinson-kóros történelem” (Oláh András: Láz)

2010-ben a magyar országgyűlés törvénybe iktatta a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényt, amely azt a fajta gondolkodást helyezi előtérbe Trianonnal kapcsolatban, amelyet József Attila is megfogalmazott örökbecsű nagy versében: „Én dolgozni akarok. Elegendő harc, hogy a multat be kell vallani. A Dunának, mely mult, jelen s jövő, egymást ölelik lágy hullámai. A harcot, amelyet őseink vívtak, békévé oldja az emlékezés s rendezni végre közös dolgainkat, ez a mi munkánk: és nem is kevés.” (A Dunánál)

Az emlékezés kapuja

Székelykapu, Trianon emlékmű

2017. szeptember 10-e óta áll a város főterén egy olyan székely kapu, amely Csíkszereda város hálájának kifejezésekként született. Ezzel az alkotással mondtak ugyanis köszönetet a mai székelyek elődeik 1916-1918 közötti befogadásáért, akiknek a román katonai támadás miatt kellett elhagyni szülőföldjüket, a bérce Erdélyországot.

Ötletadója Veres Dávid szeredai önkormányzati képviselő volt, a kivitelezés szervezője, szakmai vezetője pedig Gyarmati Zsolt, a Csíki Székely Múzeum igazgatója. Ő kereste meg a Csíksomlyóban élő faragómestert, Székely Csabát is, hogy az általa megadott méretek és motívumkészlet

alapján készítse el ezt az alkotást.

De mi is az a székely kapu? Miért mássabb ez, mint a mi alföldi kapuink? Legelőbb is azért, mert ez nem egyszerűen a telekhatár jelzője, a portáról való ki-s bejárás eszköze. Orbán Balázs, a Székelyföld első tudományos leírója, a 19. század derekán így írt róla: „A házak előtt ott pompálkodnak a hagyományos galambbiúgos cserefa kapuk, melyek igen szép ékítményekkel vannak díszítve. E kapuk inkább ékítményül, mint szükségből állanak ott, mert a székelynek hagyományos vendégszeretete nemigen engedi meg a kapu bezárását, nyitva van az boldog, s boldogtalan előtt, mint a székelynek nyílt, emberszerető szíve.”

Nyíró József, a székely nép lelkének nagy tolmácsolója pedig így ír róla: „A székely ház mértékadó dísz és koronája a székely kapu, melyet valósággal családtagjának tekint a gazda. Levágja az erdő fáját, de az elpusztult élet helyébe újat teremt, mert az a székely kapu tényleg él, és részt vesz mindennapi küzdelmes életének vérkeringésében: élővé válik azáltal, hogy a székely lelkét leheli belé, amikor kifaragja, és az Isten nevét vési rá szelíd és áhítatos betűkkel.” Akik jártak már a székelyek földjén, lelkükben őrzik e két vallomás tartalmát. Amint azoknak a feliratoknak az üzenetét is, melyeket a kapukra véstek.

Természetes hát, hogy a számunkra készült egy nyílatú székely kapu is magán hordozza székely barátaink üzenetét jelképekben és feliratban egyaránt. Üzenet értékű már az is, hogy szakraális helyen, született: Csíksomlyóban, a székely nép égi védelmezője, a Babba Mária lábainál.

Alkotói a székely kapuk legrégebbi, legarchaikusabb elemeiből merítettek. Az ősi virágminták fölött, az íves záródás peremén ott sorakoznak például a négyfelé vágott körök, székely nevükön ördögkulcsok, vagy ördögminták, melyek szerencséhez jó jelek. Üzenete az, hogy a jövőben legyen újabb évszázadra szerencsés és gyümölcsöző a székely és hajdú nép kapcsolata.

És ott ékeskedik ezen is egy felirat, amely adományozójának üzenete. Az a néhány szó, melyekkel 1918-ban Salati Ferenc gyergyóalfalvi káplán köszöntö meg a

hajdúnánásiak jóságát: „ISTEN FIZESSE MEG!” És így folytatódik: „Hálából székely véreink 1916-1918 közötti befogadásáért.” (Amikor a csíki múzeum igazgatója kikérte erre vonatkozóan javaslatomat, ezeket a szavakat találtam méltónak a hála kifejezésére, hiszen annak idején a szülőhelyükre visszatérő székelyek könnyeiket nyeltesve így búcsúztak szállásadóiktól.)

Ez az alkotás a Trianoni Emlékmű előtt áll. Helyét Füleki Zoltán szeredai alpolgármester úr gondolata alapján itt jelöltük ki. Most, a trianoni tragédia 100. évfordulóján különösen is beszédesek, hiszen e két emlékjel az egykor volt történelmi Magyarországot szimbolizálja. A székely kapu pedig jelképezi a magyar nemzetet, a nemzeti összetartozást is, hiszen 1920. június 4-én ellenségeink az országnkat darabolhatták szét! A magyar nemzet azonban egyben maradt! Éppen ezért az Emlékezés Kapuja is a mi a székely kapunk és testvérei szerte a nagyvilágban.

De tekinthetünk erre az alkotásra úgy is, mint a Hit Kapujára. Vagy éppen a megmaradás szimbólumára. A székelyeket ugyanis mély hitük tartotta meg keleti őrhelyükön, s ennek üzenete igaz lehet számunkra is. Vigyáznunk kell hajdú őseinktől ránk hagyományozott hitünkre, hogy maradékaink is ezen a helyen élhessenek. Reformátusként vagy éppen katolikusként, de mindenképpen magyarként, és büszke hajdú utódokként.

Buczko József

Trianon és Hajdúnánás pályázat

Téma:

Az első világháborút lezáró trianoni békeszerződés által meghatározott Magyarország. A nemzeti összetartozás, összefogás bemutatása.

Pályázati kategóriák:

1. Irodalmi
2. Képzőművészeti
3. Elektronikus média alkotás

Pályázók köre:

Hajdúnánási kötődésű pályázók, az alábbi korcsoportokban:

- I. korcsoport: 15-25 év között
- II. korcsoport: 25. életévtől

A pályamunkák beadási határideje:

2020. szeptember 30.

Trianon 100 felhívás

A trianoni döntés 100. évfordulója alkalmából **kiállítást rendezünk.**

Kérjük azok közreműködését, akik rendelkeznek a korszak tárgyi emlékeivel. Keresünk olyan **fotókat, tárgyakat, írásokat, leveleket, nyomtatványokat,** melyekhez családi történetek kapcsolódnak vagy bemutatják az 1920. június 4-én aláírt trianoni szerződés hatását a vidéki Magyarországra.

Amennyiben Ön bemutatásra érdemesnek tartott emlékek birtokában van, kérjük, hogy **2020. augusztus 15**-ig jelentkezzen.

A kiállításhoz az **Ön segítségére** is szükségünk van!

Trianon emlékezete pályázat

Olyan helytörténeti írásokat várunk, melyben a trianoni békeszerződés aláírásával Hajdúnánás 100 évvel ezelőtti helyzetében bekövetkezett számos változás egyikét fejtik ki.

Pályázati kategóriák:

1. Családtörténet - emlékezet
2. Tanulmány

Pályázók köre:

Hajdúnánási kötődésű pályázók, az alábbi korcsoportokban:

- I. korcsoport: 15-25 év között
- II. korcsoport: 25. életévtől

A pályamunkák beadási határideje:

2020. szeptember 30.

Bővebb információ:
Móricz Pál Városi Könyvtár és Helytörténeti Gyűjtemény

tel: +36-70/445-4038
moricz.helytorteneti@gmail.com

Részletes felhívások:
www.nanaskonyvtar.hu

**TRIANON és
HAJDÚNÁNÁS**
PÁLYÁZATOK, FELHÍVÁSOK

Trianon- gyermekeink szemével

Néhány éve annak, hogy az emléknapi kapcsán az ünnepi műsorban Usztics Mátyás színművész mondta el Wass Albert: Jönnek! című művéből a legmeggrázóbb részt - a Művelődési Ház színháztermében síri csend volt, miközben a színész és a közönség szeméből folytak a könnyek. Az a csend beszélt - elmondta az átértett fájdalmat, megfogalmazta a meg nem válaszolt kérdés- hegyeket. Nemzetünk sorsa ennél a szónál, ennél az emléknaphoz, ennél a történelmi tragédiánál minden magyar ember lelkébe csendet követel - csendet az együttérzés, az összetartozás, a döbbenet érzésével erősítve.

Nemzetünk sorsa, magyarságtudatunk lényünk része, lelkünkben van, ám ott, az elcsatolt területeken tett látogatások alkalmával még nagyobbá erősödik, még erősebbé keményedik. Ott érezhető a szeretet, ott válik foghatóvá a magyarság. Erről a '80-as évek derekán suttogva hallottunk, amikor a kollégium fiataljai éjszakánként egy mesés világba csöppenhettünk egyik iskolatársunk - az azóta már néprajzkutató újkígyósi Harangozó Imre élménybeszámolója kapcsán - aki autóstoppal, gyalog, vonattal - éppen, amivel sikerült - rohant a számunkra esetleg könyvekből ismert székelyekhez, a gyönyörű hegyekhez, ahol minden alkalommal hazajáróként üdvözölték, várták és köszöntötték. Gyűjtötte történeteiket, imádságaikat, népdalaikat, amiket itthon mi akkor még alig ismertünk. Ki értette ezt a titkot akkor úgy, ahogyan az már azoknak az embereknek a szívében volt, pedig nekik félniük kellett, titkolózni és hallgatni mindenről, amiről beszélni kellett volna legalább otthon - a szeretteikkel, testvéreikkel. A vendégeknek, a testvéreiknek ők azonban akkor is, és azóta is mindig örülnek, őrizve azt a kultúrát, melyet ősök hagytak rájuk. Jó oda menni, ott lenni kicsit velük, beszélgetni régmúltokról, emlékekről, jelenről, tervekről. Jó látni őket, hallani beszédüket, érezni

örömeiket az ismerősök érkezése kapcsán.

Az akkori döntést, hazánk szétdarabolását megérteni és felfogni nem lehet azóta sem. Mára, hogy már beszélni lehet róla még a kisebb gyerekekkel is meg lehet beszélni, mit jelent számukra ez a szó, ez a nap. Most, ebben az évben nem volt alkalmunk ezt megbeszélni, ám a nekik szóló emlékfilm kapcsán sorra születtek meg az írások, mit jelent számukra Trianon? Álljon itt néhány a mostani és a volt tanítványaim gondolataiból:

Magyarország szétszakítása. Miután ez megtörtént az emberek szomorúak lettek, mert sokan elvesztették azokat, akiket szerettek és nem is tudták meglátogatni egymást. Megváltozott az életük, a felnőttek elvesztették a munkájukat és egyik napról a másikra idegen országhoz tartoztak. Nekem nagyon rossz lenne, ha egy másik országban kellene élnem, ha én azt nem akarom. (Csiszár Jázmin)

Szomorú, hogy rengeteg értékes területet szakítottak el Magyarországtól. Sajnos, nagyon sok hátránnyal küzdő gyerek él határainkon kívül. Örülök, hogy részese lehettem, amikor meglátogattuk őket néhány osztálytársammal és azokkal a tanárokkal, akik kijárnak tanítani őket több éve már. (Daróczy Dorina)

Trianon családokat szakított szét egymástól, megváltoztatta az emberek életét. Nemzetünk legrosszabb időszaka volt. Az iskolánkban mindig van gyűjtés a határainkon túl élő magyarok számára. (Daróczy Imre)

A határon túli magyarok, ők olyan emberek, akik magyarok, de nem Magyarországon élnek. Szomorú, hogy nem velünk, hanem határainkon túl. Nekem azt jelenti Trianon, hogy Magyarországot hét felé szakították egy háborúban. Miért tették ezt Magyarországgal? (Burján Norbert)

Trianon az én szememmel: Trianon számomra az igazságtalanságot jelenti. A nagy történelmi Magyarországtól hatalmas területeket csatoltak el. Elvesztettünk olyan területeket, amelyekért ősök harcoltak. Határainkon kívülre került királyaink koronázó városa Pozsony, felvidéki bányavárosaink, a Vereckei hágó, Erdély sóbányái, a székelylakta Hargita, az Adriai tengerpart. Csodálatos tájakat veszítettünk el, a Tatra és Erdély hegyeit, állatait. Még igazságtalanabbnak érzem Trianont a határon kívül rekedt magyarok szemével nézve. Ők egyik napról a másikra elvesztették magyarságukat, idegen ország állampolgárai lettek. Az anyaországgal való kapcsolattartás nehézzé vált. Szerencsésnek érzem magam, hogy Magyarországon magyarként élhetek és örülök, ha az időt visszaforgathatnám és Trianon nem történt volna meg. (Tóth Anna Lotti)

Szerintem attól, hogy a határon túl is vannak magyarok, ugyanúgy hozzánk tartoznak. Lehet, hogy ugyanazt csinálják, mint mi, csak más országban. Szomorú tudni, hogy Magyarország kisebb lett, mint volt, így nehezebben lehet eljutni a szép helyekhez. (Szakácsi Alíz)

1920-ban kocsik helyett hintók voltak, mobiltelefon helyett levelek voltak, az utcák a lámpák helyett gyertyák világítottak. Területeink nagyobbak voltak, régen latinul beszélt a tanító néni. A magas Tátra régen hozzánk tartozott, bányavidékeink is voltak, sóbányáink, ahová gyógyulni jártak az emberek. 1920-ban minden megváltozott. (Nyitrai Tifani)

Fekete Andrea

Ez itt az Ön
hirdetésének
a helye!

Hirdessen Ön is
a Hajdúnánási Újságban!

Telefon: 06-70/445-40-51

A Hajdúnánási Újság
következő számának
megjelenése:
2020. június 25.

Versenyeztetési felhívás

Hajdúnánás Városi Önkormányzat Polgármestere a 45/2020. (IV.30.) számú Határozatában meghatározottak értelmében versenytárgyalási úton történő értékesítésre meghirdeti az önkormányzat tulajdonát képező, hajdúnánási **780/19, 780/20, 780/21 helyrajzi számú**, egyenként 675 m² alapterületű **kivett beépítetlen terület** megnevezésű ingatlanokat **1.190.000,- Ft + ÁFA/ingatlan kiinduló licitár meghatározásával**. A pályázat benyújtásával egy időben fizetendő bántarék összege 151.130,- Ft/ingatlan.

- A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 14. § (2) bekezdése alapján a helyi önkormányzat tulajdonában lévő ingatlan értékesítése esetén az államot minden más jogosultat megelőző elővásárlási jog illeti meg. A tulajdonjog átruházással kapcsolatos összes költség a vevőt terheli.
 - A versenytárgyaláson csak olyan pályázó vehet részt, aki a pályázati felhívásban foglalt feltételeket elfogadja, továbbá helyi adótervezése igazoltan nincs.
- Információ kérhető személyesen a Hajdúnánási Közös Önkormányzati Hivatal fszt. 37-es irodájában vagy telefonon a (06) 52/381-411 telefonszámon a 124-es melléken.

A pályázatok beérkezési határideje: 2020. június 19. (péntek) 12:00 óra
Versenytárgyalás, licitálás ideje: 2020. június 22. (hétfő)

Versenytárgyalás és licitálás helye: Hajdúnánási Közös Önkormányzati Hivatal
 „Kis tanácskozó” terme
 4080 Hajdúnánás, Köztársaság tér. 1.szám

A pályázat az Hajdúnánási Közös Önkormányzati Hivatal fszt. 37-es irodájában adható le, zárt borítékban, „780/19, 780/20, 780/21 helyrajzi számú ingatlan értékesítése” felirattal. Postai feladás esetén a beadási határidő napjáig beérkezett pályázatokat tudja a kiíró befogadni.

A kiíró fenntartja azon jogát, hogy a pályázatot - indoklás nélkül is - eredménytelennek minősítse!

Hajdúnánás, 2020. május 26.

Szólláth Tibor, polgármester

Hajdúnánás Városi Önkormányzat Képviselő-testülete az 250/2019. (XI. 28.) számú határozatában és a 16/2017. (V. 26.) Önkormányzati Rendeletben meghatározottak értelmében pályázati úton történő bérbeadásra meghirdeti 5 éves határozott időtartamra, az önkormányzat tulajdonát képező, **4080 Hajdúnánás, Bethlen Gábor krt. 41-45. szám alatti 6. számú 12,76 m² alapterületű garázst 550,- Ft/m²/hó + ÁFA kiinduló licitáron.**

A pályázatok beérkezési határideje: 2020. június 08. (hétfő) 10:00 óra
Borítékbontás, versenytárgyalás, licitálás ideje: 2020. június 09. (kedd) 09:00 óra
 Versenytárgyalás és licitálás helye: Hajdúnánási Közös Önkormányzati Hivatal
 „Kis tanácskozó” terme
 4080, Hajdúnánás, Köztársaság tér. 1.szám

A pályázat az Hajdúnánási Közös Önkormányzati Hivatal fszt. 37-es irodájában adható le, zárt borítékban, „4080 Hajdúnánás, Bethlen Gábor krt. 41-45. sz. 6. sz. garázs bérleése” felirattal. Postai feladás esetén a beadási határidő napjáig beérkezett pályázatokat tudja a kiíró befogadni.

A kiíró fenntartja azon jogát, hogy a pályázatot - indoklás nélkül is - eredménytelennek minősítse!

Hajdúnánás, 2020 május 21.

Nagyné Legény Ildikó, alpolgármester

Felhívás ingatlanok rendbetételére

Júniusra ismét aktuálissá vált, hogy felhívjuk a városlakók figyelmét közvetlen környezetünk rendbe tételére.

2004 óta önkormányzati rendelet írja elő az ingatlantulajdonos részére, hogy az **ingatlana előtt az úttestig terjedő teljes terület, beleértve a nyílt vízelvezető árkok területét is**, - a rendszeres parkfenntartásba bevont területek kivételével - **tisztántartásáról, gondozásáról, szemét- és gyom mentesítéséről köteles gondoskodni.**

A település tisztaságáról, a közterületek és ingatlanok rendjéről szóló helyi rendelet előírás tartalmaz a saját tulajdonú ingatlanok rendbetételére is, amikor **kényszerkaszálást helyez kilátásba a kötelezettségét elhanyagoló tulajdonossal szemben.** Erre akkor kerülhet sor, **ha az ingatlanon a növényzet magassága a 30 cm-t elérte, vagy meghaladta**, és a tulajdonos a Hivatal felszólítása ellenére sem tesz intézkedést a növények levágására.

Felhívom a figyelmet arra, hogy a kényszerkaszálás díja **2020-ban 3.000 Ft/fő/óra + ÁFA**, melyet a **kiszabandó pénzbírsággal együtt az ingatlan tulajdonosának kell megfizetnie. A bírság mértéke a 150.000 Ft-ot is elérheti.**

A tiszta, rendezett városképünk és a büntetések elkerülése érdekében kérem a lakosságot a fenti rendeletekben foglalt szabályok betartására.

Dr. Kiss Imre, jegyző

Adózás

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény és a helyi adókról szóló 27/2016 (VII.5.) Önkormányzati Rendelet értelmében a **magánszemélyeket kommunális adókötelezettség** terheli, melyet többek között azok a személyek kötelesek bejelenteni (bevallani) és megfizetni, akik a naptári év első napján az építmény tulajdonosai, kapcsolódó vagyoni értékű jog (pl. haszonélvezeti jog) jogosítottjai.

- A **bevallási kötelezettségnek** a keletkezéstől, illetve annak változásától számított **15 napon belül** kötelesek eleget tenni az erre szolgáló nyomtatványon.
- Ezt azoknak is teljesíteniük kell, akik részére az önkormányzati rendelet adómentességet biztosít, mentességükről a bevallási nyomtatvány megfelelő részén nyilatkozhatnak. Fontos kiemelni, hogy bevallási kötelezettségük ebben az esetben is fennáll.
- Az ingatlan tulajdonjogának, vagyoni értékű jogának (pl. haszonélvezeti jog) változása esetén az érintett felek **kötelesek a Hajdúnánási Közös Önkormányzati Hivatal Adóügyi Csoportját bevallás formájában értesíteni**, hiszen ezek a változások egyéb szervezetektől automatikusan nem továbbítódnak hivatalunk felé.
- Több tulajdonos esetén a tulajdonosok az adóalanyisággal kapcsolatos jogokkal és kötelezettségekkel egy tulajdonost is felruházhatnak.
- A **bevallási kötelezettség elmulasztása, az adó késedelmes megfizetése szankciót von maga után.**

Helyi adóügyi kérdésekben részletes tájékoztatás található Hajdúnánás honlapján, illetve további információ kérhető a Hajdúnánási Közös Önkormányzati Hivatal Közgazdasági Irodája Adóügyi Csoportjának munkatársaitól.

Telefonszám: 52/381-411/140 mellék

Jelenlegi ügyfélfogadási idő adóügyek esetén:

(Előzetes telefonos időpontfoglalást követően)

Hétfő, szerda, péntek: 8.00-12.00

Kedden és csütörtökön nincs ügyfélfogadás.

Hajdúnánási Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője

Anyakönyvi hírek

Köszöntjük Hajdúnánás legifjabb lakóit!

- ✿ Nagy Mira Netti
- ✿ Szatmári Zente
- ✿ Kun László
- ✿ Oláh Bálint Imre
- ✿ Gulka Ádám
- ✿ Török Alíz Linett
- ✿ Ötvös Léda
- ✿ Kozák Lilien Panna
- ✿ Mirkó Nikolett

A korszakos újítás

Az olasz, vagy függesztett tetőszerkezet a templomon.

Ahogy arra korábban utaltunk, a református templom falazatát a bővítések, magasztások miatt komoly statikai problémák jellemezték. Ezek a falak a hagyományos, tehát székállásos tetőszerkezettel már nem voltak terhelhetők. Pedig 1866-ban Nagy Sándor és Szabó István helybéli „szakértő ács mesterek” komoly, makett for-

májában is bemutatott elképzelést tettek le az egyház asztalára.

Természetesen erről is kikérték Suján Ferenc mérnök úr véleményét, aki megvizsgálva a falak állapotát, egy egészen új, Magyarországon addig szokatlan megoldással állt elő. Ajánlatát 1866. június 22-én a presbitérium előtt nem csupán rajzban, hanem tetőmodell formájában is bemutatta. Előnyeit három pontban foglalta össze: „1. Súlynövekedés nélkül sokkal erősebb. 2. A keresztgerendák hét helyett tízre emelhetnek, s ezáltal lehetővé tételük, hogy ezek a repedt falrészecskék elhagyásával ép helyeket terheljenek. 3. Kiviteli költsége kevesebb a Nagy Sándor által tervezetthez képest.” Természetes hát, hogy a presbitérium ezt az ajánlatot fogadta el, s megbízást adott annak magvalósítására. A kivitelezési munkával egyébként Nagy Sándort és Szabó Istvánt bízták meg.

Nos, ez az új, kizárólag a mi templomunkra tervezett tetőszerkezet az olasz szerkezetű tető elnevezést viselte, melynek lényege, hogy a templomhajó mennyezetének súlyát a keresztgerendák által a ketős szarufájú tetőszerkezet viseli - mégpedig függőleges gerendák segítségével -, amely aztán egyenletesen osztja szét a falakon.

Innem is van a függesztett tető elnevezés.

Ekkor vetődött fel a mennyezet méltóbb megoldásának igénye is. A mérnök úr erre vonatkozóan is újszerű megoldással állt elő. 1866. július 1-én „bemutatta a templom leendő mennyezetének tölgyfa színben változó egy koczkáját.” Ez a mértani elemekből építkező kazettás mennyezet egy eleme volt, melyet a presbitérium „ízletességénél (sic!) és olcsóságánál fogva minden változtatás nélkül” elfogadott.

Amikor a templomba lépve feltekintünk a mennyezetre, ezeket a pompás kazettákat látjuk, a díszgombos gerendákkal s talán eszünkbe sem jut, hogy ezt a hatalmas felületet milyen különleges felüggesztési mód tartja, immáron 147 éve.

A felújítás maradandó adakozásokban is tetet öltött. Tehetős egyháztagok ezüst kelyhet, és tálcát, valamint keresztelő tálat adományoztak az egyházközségnek. Oláh Jakabné Péli Antónia úrasszony pedig „egy pompás terítéssel”, azaz úrasztali terítővel lepte meg egyházát, amely azóta is féltett kincsnek számít. De „alapítvány tétel” a szent asztal, vagyis egy új úrasztala készítésére is, illetve útjára indult az orgona építésének gondolata is, amely 1870-re vált valósággá. A nagy-nagy nehézségek

arán felújított templom 1867 őszére készült el teljesen. Héjazatát fazsindely alkotta, amely egészen 1955-ig dacolt az idővel, ekkor adta át ugyanis helyét a jelenlegi bádorgorításnak.

Az Istennek szentelt monumentális hajlék az 1867 tavaszán elbontott erődfal hiányában azonban magára maradt a város piacterének kellős közepén. Mégpedig 1896-ig, amikor a gyalázkodók miatt ismét körbe kellett keríteni: téglafal helyett díszes vaskerítéssel, melynek sorsát egy korábbi írásunkban már elbeszéltek.

„Súlyosan hordozza egyházunk a templomán bevezetett építkezésnek reá még ezután is több éveken keresztül nehezede terhet” - áll a korabeli jegyzőkönyvben, mégis azt mondhatjuk, az akkoriak, élen Pákozdy Lajos tiszteletes úrral maradandót, időtálló alkottak. Egy olyan csodát, amely azóta is e Hajdúnánás jelképe, legfőbb szimbóluma, s amelynek sugártornya éberen őrökdi a város és nagy kiterjedésű határa felett. (Forrás: presbitériumi jegyzőkönyvek, 1865-68.)

Buczko József

Sajtótájékoztatót tartott az Összefogás Hajdúnánásért képviselőcsoport

„A KORONAVÍRUS VAN, AKI NEK AZ ÍZÉRZÉKÉT VESZI EL, A HAJDÚNÁNÁSI POLGÁRMESTERNEK VISZONT A SZAVAHÍHETŐSÉGÉT?” címmel tartottak 2020. május 27-én sajtótájékoztatót a Hajdúnánás Önkormányzat Dísztermében az Összefogás Hajdúnánásért képviselőcsoport tagjai valamint Gurbán László és Nyakóné Szél Hajnalka külsős bizottsági tagok.

A sajtótájékoztatót Bódi Judit, a képviselőcsoport vezetője elmondta, hogy véleményük szerint a koronavírus-járvány miatti veszélyhelyzet lehetőségével élve Szólláth Tibor, Hajdúnánás polgármestere mást cselekedett, mint amit korábban mondott.

A 2019 őszi önkormányzati választásokat követően a hajdúnánási képviselőtestületen belüli 6:6-os arány elindított egy munka alapú, kölcsönös kompro-

misszumokra épülő tevékenységet, majd 2020 márciusában a mindenki által jól ismert koronavírus helyzet lehetőséget teremtett arra, hogy az úgynevezett rendeleti kormányzás eredményeként a polgármesternek Hajdúnánáson is teljes jogköre legyen, tehát minden döntést egy személyben hozhat meg. Ekkor a polgármester a Hajdúnánási Televízióban ezt nyilatkozta:

„Nem gondoltam azt, hogy akkor most itt van a lehetőség, hogy meghozzak egy sor olyan döntést, amire korábban esetleg nem tudott a képviselő testület döntéseket hozni.”

2020.05.14.-én megküldték a képviselő csoportoknak a május havi első előterjesztéseket véleményezésre, ahol a 2. napirend arról szólt, hogy a Művelődési-, Oktatási- és Sport Bizottság jogkörét (amelyet az államháztartáson kívüli forrás átadásáról-átvételéről szóló 32/2014. (XI. 28.) Önkormányzati Rendelet szabályoz) a polgármester megvonja és a képviselő-testület jogkörébe helyezi. Válaszul erre az előterjesztésre az Összefogás Hajdúnánásért képviselőcsoport írásban eljuttatta véleményét, amely névszerinti szavazás alapján, 6 nem szavazattal elutasította a rendelet módosítását.

A MOISB (Művelődési-, Oktatási- és Sport Bizottság) elnökét (Bódi Judit) és többségét (tagok: Nagyné Juhász Krisztina, Dózsa Miklós, Bakó Sándor, Kállai Zsolt, nem képviselő tagok: Kocsis Áron, Gurbán László) a képviselő testületi SZMSZ alapján, amelyet 12 egyhangú szavazattal elfogadott Hajdúnánás képviselőtestülete, az Összefogás Hajdúnánásért képviselőcsoport adja. A polgármester viszont – az Összefogás Hajdúnánásért képviselőcsoport szerint - legutóbbi döntésével elvette a MOISB bizottság döntési jogkörét, hiszen több évtizede, minden politikai oldaltól függetlenül, a bizottság a saját hatáskörében dönthetett a támogatások odaítéléséről. Így ennek a döntésnek semmi más célja nem lehetett, csak az általa politikai ellenfeleknek tartott képviselőcsoport jogainak megnyirbálása, a veszélyhelyzet leple alatt. Mint ahogy az a sajtótájékoztatót elhangzott:

„Számunkra a legnagyobb kérdés: Mikor és hogyan hihetünk innen kezdve a polgármester szavahíhetőségében?”

HNU

Lépésről- lépésre, napról - napra

Életünk egyik pillanatról a másikra változott meg gyökeresen. Hirtelen mindenkinek új körülményekhez kellett nemcsak alkalmazkodnia, hanem új életfeltételeket kellett kialakítania is maga körül. A változások számos szorongást előidézhetnek bennünk. Ahhoz, hogy a járvány körül kialakuló mentális megterhelést is kezelni tudjuk, fontos a pszichológiai immunrendszerünk megerősítése. Cikksorozatunkban Alföldiné Ragyák Andrea szakpszichológus ad ebben segítséget hónapról – hónapra.

- Lassan véget ér a tanév, az utolsó időszak mindenkinek szokatlan körülmények között telt. Sok fiatalnak pl. a ballagóknak a tanév vége egy korszak lezárását is jelenti, de mint tudjuk, idén nem lehetett a megszokott ballagásokat megtartani. Mit jelenthet egy ilyen várva - várt eseménynek az elmaradása a gyerekek szemszögéből, hogyan élik meg ezt a helyzetet?

Minden korosztály számára, legyen az óvoda, általános iskola, középiskola, egyetem a ballagás vagy diplomaosztó egy korszak lezárását és valami új kezdetét jelenti. Ez nem csupán az adott intézményből való távozás hagyományos megünneplése, hanem a személyiségfejlődés szempontjából egyik életkori szakaszból a másikba való átlépés megélése, melyhez mintegy keretet ad az az ünnepség, ahol a gyermek, fiatal, felnőtt főszereplő lehet, és jól érezheti magát az öt ünneplő családtagok, barátok körében. Ennek hiánya természetesen mindenki számára csatlódás.

Egyrészt maga az ünnepség, ahol a szépen felöltözött gyerekek sorai között még a legtöbb problémát okozó lurkó is könnycseppel csal az öt tanító, nevelő pedagógusok szemébe. A szülők büszkeségéről nem is beszélve, amikor látják gyermeküket az óvoda, iskola kapujában sírva, a középiskola kapujában szorongva, majd az egyetemében önbizalommal tele, és mindez most lezárul, véget ér, annak méltó megünneplése nélkül.

Próbálják meg a ballagó gyerekek úgy tekinteni ezt a mindenki számára nehéz korszakot, hogy ők ennek még különlegesebb megélői, amiről majd mesélhetnek gyermeküknek, unokáiknak, akik remélhetőleg nem élnek át hasonló helyzetet életük során.

A szülők, ha lehetőségük adódik, szervezzenek egy kis összejövetelt ballagó gyerekeiknek, és így pótolják be az elmaradt alkalmat.

- Nehéz még most átfogóan látni, hogy kinek mit adott vagy jelentett a digitális tanrend. Milyen tapasztalatok vannak eddig, a karantén, az önálló tanulás hogyan hatott/hathatott a gyermekekre lelkiileg?

A digitális oktatás bevezetése mindenki számára teljesen új lehetőségeket kínált. Rövid idő alatt mind a pedagógusoknak, mind a gyerekeknek és szülőknek egy teljesen új rendszert kellett megismerniük és jól használniuk, ami mindenkire komoly terhet rótt.

Az önálló tanulás a szorgalmas, kötelességtudó, szabálykövető gyermek számára

kevesebb gondot jelentett, mint azok számára, akik normál, iskolai körülmények között is nehezebben veszik az akadályokat, vagy esetleg tanulási nehézséggel, zavarral küzdenek. A munka oroszlán része itt is a szülőkre hárult. A segítés, támogatás, nyomon követés, ellenőrzés még a legszorgalmasabb gyermek számára is a biztonságot jelentette. Így legfőképpen azok a gyerekek tudtak ebben fejlődni, haladni, akik mögött stabil kontrollként ott állt a szülő, hol angyal, hol ördög szerepben.

- Hamarosan konkrét és átvitt értelemben is a "szabadság időszaka" következik a fiatalok életében a tanév lezárásával, de ki maradnak az utolsó pár hetek közösségépítő eseményei, pl. az osztálykirándulások. Mit jelent ez a társas kapcsolatok szempontjából?

A gyerekek társas kapcsolata az elmúlt időszakban teljesen háttérbe szorultak. Azok, akik egyébként is nehezebben illeszkedtek be a közösségbe, visszahúzó-dóbb a személyiségük, most még inkább bezárkóztak a saját világukba, akik pedig nyitottabbak voltak, még nagyobb traumaként élték meg társaik hiányát, a mindennapi élmények nélküli szürkeséget. Legyen az felnőtt, vagy gyerek mindannyian vágyunk a másik ember társaságára. Szeretünk az együtt töltött időről örömmel vagy esetleg bosszankodva beszélni, szeretjük, ha figyelnek ránk, vagy mi figyelhetünk másokra, szeretünk szeretni, utálni, érzéseket kifejezni, viszont mindehhez most hiánvoztak a társak. Re-

mélhetőleg a nyári szünetben a gyerekek bepótolhatják az elmaradt együttléteket, szerezhetnek közös élményeket, akár táborok, közös programok, baráti összejövetelek keretében.

- Nagyon hirtelen dobtuk bele a gyerekeket a digitális világba, miadtuk a kezükbe a számítógépet, telefont, a digitális eszközöket, melyek használatával napi több órát töltöttek a gyerekek. Hogyan lehet másfelé is irányítani a figyelmüket, valamilyen módon határt szabni a digitális eszközök napi használatának?

A digitális eszközök, ahogy ezt az elmúlt néhány hónapban láttuk, életünk nélkülözhetetlen részévé váltak. Ezek fontossága vitathatatlan. Viszont fontos, annak tudatosítása, hogy mindezek legfőképpen a munka eszközei, és csak kis mértékben a kikapcsolódásé, szórakozásé. A szülőknek ebben az esetben is, ugyanúgy, mint máskor kontroll alatt kell tartaniuk ezen eszközök használatát! Fontos, hogy megtalálják az egyensúlyt és ne merüljenek el a cyber világ hálójában! Ne virtuális, hanem valódi élményeket, barátokat, kapcsolatokat keressenek és teremtsenek! Lássák meg, és a szülők segítsenek megláttatni a valódi világot szépségét és értékeit, hogy saját maguk is értékes, hasznos részévé váljanak annak a társadalomnak, melynek felnőttként fontos résztvevői lesznek!

iksz

SZÜKSÉGES A LEZÁRÁS!

Hajdúnánási Óvoda köszönetnyilvánítása

Köszönetnyilvánításunkat szeretnénk kifejezni a Hajdú-Bihar megyei Kereskedelmi és Iparkamara által nyújtott támogatásért. Köszönet Török István Alpolgármester Úrnak a Területi Kamara Elnöksége nevében a támogatás felhasználására tett javaslatáért, mely által a Hajdúnánási Óvoda 425 000 Ft összegű germicid lámpás levegőtisztító berendezések beszerzésével a vírus terjedésének megelőzését és a védekezést kívánja segíteni.

A felajánlásnak hála a megvásárlásra kerülő GER. légtisztító UV4 AIR – Active 50. berendezések, folyamatos használatával jelentősen lecsökkenthetők a fertőzések

gyakorisága intézményeinkben. Rendkívüli helyzetben kívül óvodáinkban, az őszi-téli hónapokban rendszerezés a megfázások, influenzás megbetegedések, melyek megjelennek a közösségekben. Óvó-védő pedagógiai odafigyeléssel az egészséges, tiszta környezet fenntartásának érdekében végzett rendszeres takarítással, fertőtlenítéssel sem védhető ki, hogy a kórokozók a csoportszobák légtérbe bekerülve sokáig fertőzőképesek legyenek. A Hajdúnánási Óvoda minden intézményében az egészségudatos nevelés fokozottan előtérben van. A mindennapokban gyermekeink egészségét nem csak megóvni kívánjuk,

hanem arra törekszünk, hogy hozzásegítsük őket a megfelelő képességek megszerzéséhez, fejlesztéséhez. Ez azért is fontos számunkra, mert mi óvodapedagógusok tudjuk az egészségmegtartó készségek, szokások legnagyobb hatásfokkal a korai gyermekkorban alapozhatók meg.

A felajánlásnak köszönhetően a beszerzésre kerülő germicid lámpák hatékonyan csírátlantják majd a felületeket, a légtérben szálló mikrobákat. Fontos információ, hogy az eszköz környezetbarát, nem tartalmaz vegyszert, gyermekek mellett is hatékonyan alkalmazható. Természetesen nem tudják ezek a készülékek sem meg-

akadályozni, hogy fertőzés történjen a közösségekben, de a szakemberek szerint csökkentik a levegőben jelenlevő kórokozók számát.

A Hajdúnánási Óvoda szülői közössége, gyermekei, dolgozói nevében tiszteletünket fejezzük ki a Fenntartónak, és köszönet illeti Török István Alpolgármester Urat, hogy a gyermeki fejlődéshez szükséges egészséges és biztonságos környezet biztosítását szívükön viselik.

Máróné Zubor Gizella
Gyermekkert Tagintézmény vezetője

Búcsúzunk

Drága Édesanyánktól, Tímári Zsigmondné Zubor Katalin nyugdíjas tanítónőtől, volt Petőfi út. 34. sz. alatti lakostól.

Végső búcsút 2020.06.05-én
11 órától veszünk tőle a Hajdúnánási Köztemetőben.

*A búcsúszó, mit nem mondtál ki, elmaradt.
Elmentél, de szívünkben örökké velünk maradsz.*

szerető családod

Megemlékezés

Szincsák Antal volt Hajdúnánás, Sarló út 35. szám alatti lakos halálának 13. évfordulója alkalmából.

*Szememben könnyek kezemben virág
Gyertyát gyújtok égjen a szeretetért
Veled eltöltött minden pillanatért
Érted kit nagyon szerettem
Érted hullik mindig könnyem
Ragyogjon a mécses ahogy a csillagok
Őrizzék álmod hófehér angyalok*

szerető családod

Eladó

ELADÓ a Hajdúnánás, Bocskai utca 38. sz. alatti irodaház,
amely telephelynek is alkalmas.

Irányár: 65 millió forint • **Telek területe:** 2.974 m²

Irodaház területe: 652 m² • 3 db garázs, összesen 42 m²

Az irodaház épülete helyi védettségű.

Érdeklődni lehet: e-mailben: beke@nanaskabel.hu, telefonon
a +36-30-983-04443 számon hétköznapiokon 8-16 óra között.

Ez itt az Ön hirdetésének
a helye!

Hirdessen Ön is
a Hajdúnánási Újságban!
Telefon: 06-70/445-40-51

**Hajdúnánás
Hajdúdorog**

CSAK KISZÁLLÍTÁS:
www.ginopizza.hu

RENDELÉS:

**06-30-28-29-333,
06-20-55-44-466**

Keresd a Hajdúnánás Ginopizza-t a **Facebook**-on
és **RENDELJ CHAT-EN!**

AKCIÓ:

2+1

Aki egy rendelés alkalmával 2 db 47cm-es pizzát kér, az sonkás, sonkás-kukoricás, margaréta, kukori pizzák közül választhat 1db 28-cm-es pizzát, **AJÁNDÉKBA**, vagy 2 DB 1 LITERES SIÓ SUZY ROSTOS ÜDÍTŐT!

3+1

Aki egy rendelés alkalmával 3 db 28 cm-es pizzát kér az sonkás, sonkás-kukoricás, margaréta, kukori, pizzák közül választhat 1db 28 cm-es pizzát **AJÁNDÉKBA**, vagy 2 DB 1 LITERES SIÓ SUZY ROSTOS ÜDÍTŐT!

2020. június 25-től a Hajdúnánási Újság csökkentett nyomtatott példányszámban jelenik meg

Kedves Olvasóink!

Lapunk hűséges követőinek lapszám-ról-lapszámra igyekszünk tájékoztatást nyújtani mindazon eseményekről, információkról, melyek a Hajdúnánáson lakók életét alakítják. Fontosnak tartjuk, hogy beszámoljunk minden olyan területről, ahol hajdúnánási emberek érnek el sikereket hazai és nemzetközi viszonylatban egyaránt, legyenek azok gyermekek vagy felnőttek. Írásaink döntő többségében valamilyen formában a város fejlődésével, kulturális, helytörténeti értékeinek megőrzésével foglalkoznak, hiszen egy helyi újság hírei nemcsak a mai olvasóinak, hanem a jövő generációknak is szólnak.

Ugyanakkor nem hagyhatjuk figyelmen kívül azokat a változásokat,

melyek jelenlegi életünket befolyásolják. Mindannyiunk közös felelőssége környezetünk megóvása, a digitalizáció jelentette kihívásban pedig egyre nagyobb hangsúly helyeződik a médiában is a modernizációra.

Mindezek miatt arról szeretnénk tájékoztatni kedves olvasóinkat, hogy 2020. június 25-től a Hajdúnánási Újság csökkentett nyomtatott példányszámban jelenik meg, ám digitális formában továbbra is elérhető az eddig megszokott internetes oldalakon, vagyis a Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. és a Hajdúnánás Városi Önkormányzat honlapján. (www.nanasprocultura.hu, www.hajdunanas.hu).

Mivel visszajelzések alapján a Hajdúnánási Újság nyomtatott lapjai

elsősorban az idősebb korosztály körében keresettek, **2020. június 25-től a nyomtatott példányokat a továbbiakban célzottan az idősebb, 70 év feletti korosztályhoz juttatjuk el az eddig megszokott formában, kéthetente ingyenesen. Ezen túl kérjük azokat a mozgásában korlátozott, beteg olvasóinkat, akik igénylik az újság nyomtatott változatának lakhelyükre történő eljuttatását**, hogy igényüket munkanapokon 8-16 óra között a Kéky Lajos Művelődési Központ **52/382-400-as** telefonszámán vagy a nanasiujzag@gmail.com címen üzenet küldésével jelezzék.

A Hajdúnánási Újság nyomtatott példányszámai tehát 2020. június 25-től nem kerülnek bele minden

háztartás postaládájába, az újságot csak a 70 év feletti korosztály és a mozgásukban korlátozott, igényüket a szerkesztőség felé jelző olvasókhöz van módunk eljuttatni.

A veszélyhelyzeti intézkedések feloldásával a nyomtatott Hajdúnánási Újság korlátozott példányszámban elérhető lesz a Kéky Lajos Művelődési Központban, a Móricz Pál Városi Könyvtárban, a Szalay János Rendelőintézetben, a Teleházban és a Városi Önkormányzat hivatali épületében.

Megértésüket köszönjük!

Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft.

Újra közösen edzenek az utánpótlás-sportcsapatok

A május beköszöntével a kormány engedélyezte a szervezett, közös edzést a sportegyesületek számára. Az ajánlás kezdetben szabadtérre vonatkozott, a hónap végére azonban már zárt térben is lehetőség nyílt a gyakorlásra. Hajdúnánáson a kézilabda- és a futballélet is újraindult a nyári pihenőig hátralévő néhány hétre – legalábbis, ami az utánpótlás korosztályokat illeti.

Városunkban elsőként a Hajdúnánási KSE férfi kézilabdaklub invitálta edzésre gyermekeit: az ifjúsági csapatot leszámítva minden utánpótlás együttes tréningezett a május 11-i héten. A Magyar Kézilabda Szövetség (MKSZ) akkori ajánlása szerint szabadtéren, a Nagy Norbert Sportközpont műfüves pályáján kezdtek edzeni az ifjú kézilabdázók. A sportolónak egyelőre több biztonsági kötelezettségnek is

eleget kell tenni: fertőtlenítik kezüket és labdáikat, nem teljes létszámban, hanem kis csoportokban gyakorolnak és az edzők olyan programot igyekeznek összeállítani, amely a lehető legkevesebb érintkezéssel jár. Az MKSZ május második felében frissítette álláspontját és engedélyezte a zárt téri edzést, így május 25-től már a Somorjai László Városi Sportcsarnokban edzenek a fiatalok. Az ifjúsági és a felnőtt keret nem kezdett közös gyakorlásba, legközelebb várhatóan a nyári felkészülés rajtján dolgoznak majd újra együtt.

A Nánási Focisuli Egyesület május 18-án tartott először közös edzést növendékeinek. A Magyar Labdarúgó Szövetség is javasolt óvintézkedéseket az egyesületeknek, így például a fertőtlenítés a Focisuli edzéseinek is elmaradhatatlan része. A

gyermek a Nagy Norbert Sportközpont mindkét futballpályáját használják, és elsősorban olyan gyakorlatokat végeznek, amelyekben elkerülhető a testi kontaktus, ezért egymás elleni játék még nincs a programban. A fiatal labdarúgók számára a Focisuli egykori növendéke, a német első osztályú Bayer Leverkusen és a magyar női labdarúgó-válogatott játékos, Csizsár Henrietta klub- és válogatottbéli csapattársával, Zeller Dórával készített videófelvételeket különböző labdás gyakorlatokról. Az egyesület ezekre támaszkodva adott „házi feladatot” a gyermekeknek a két hónapos kényszerszünet idején.

A Hajdúnánás SK női kézilabdaklubnál a serdülő korosztály szabadtéri futóedzése indította az újakezdett munkát május 21-én, majd a következő héten már

a többi utánpótlás együttes is elkezdett tréningezni. Addigra az MKSZ fentebb említett döntése megszületett a zárt téri közös mozgásról, így – a javasolt egészségügyi óvintézkedések betartása mellett – a kézilabdázók visszatértek a Hódos Imre Sport- és Rendezvénycsarnokba. Az ifjúsági csapat már nem kezdett csoportos edzésbe, a felnőtt alakulat tagjai számára pedig a járványhelyzettől függetlenül is a május 25-31. közötti hét lett volna az utolsó az edzésprogramban, így a klubvezetés eltekintett a közös munkától. A felnőtt keret a tervek szerint július 13-án kezdi meg felkészülését a 2020/2021-es bajnoki szezonra.

Tóth Márkó

HAJDÚNÁNÁS KSE

NBII. férfi kézilabda csapata

Kiadó: Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. 4080 Hajdúnánás, Köztársaság tér 6.

Megjelenik: havonta két alkalommal, 7000 példányban, ingyenesen Hajdúnánás és Tedej háztartásaiban

Felelős kiadó: Szilágyi Erzsébet ügyvezető • Főszerkesztő: Szabóné Koczka Judit

Tördelés: Dekorinfo Plusz Reklámiroda • E-mail: hajdunanas.ujzag@gmail.com • Tel.: 06-70/445-40-51, 06-52/382-400

Hirdetésszervező: Oláh Erika • 06-70/445-40-51 • Nyomás: Litográfia Nyomda • ISSN 1215-9689

Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy a cikkben megjelenő, a hirdetések és játékok során felvett személyes adatok az információs önrendelkezési és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek megfelelően kerülnek kezelésre. Az adatok kezelése az érintettek hozzájárulásával történik. Az adatokat a hirdetések közzététele, illetve a játékok lebonyolítása céljából kezeljük, az adatok feldolgozását a Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. végzi. Az érintettek felvilágosítást kérhetnek az általunk kezelt személyes adatok köréről, felhasználásuk módjáról és céljáról, és bármikor kérhetik azok helyesbítését, felhasználásuk korlátozását, törlését. Kézzírtakat és fotókat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.